ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของสารปรับปรุงดินบางชนิดต่อสมบัติของดิน และการเจริญเติบโต

ของพืชที่ปลูกในดินกรดที่ดอนภาคใต้ของประเทศไทย

ผู้เขียนนางสาวสรัญญา ดำอำภัยสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรดิน

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

ความเป็นกรดของดินเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่จำกัดการเจริญเติบโตของ พืช การใช้ปูนเป็นวิธีที่นิยมโดยทั่วไปเพื่อเพิ่ม pH ดิน นอกจากนี้ยังมีการใช้วัสดุอื่นๆเช่นยิปซัม เพื่อปรับปรุงดิน การทดลองนี้เป็นการทดลองในเรือนกระจกเพื่อศึกษาสมบัติของดินกรดและการ เจริญเติบโตของพืชจากการใช้สารปรับปรุงดินประเภทปูนร่วมกับฟอสโฟยิปซัมและคีเซอไรต์ใน อัตราต่างๆ วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด มี 4 ซ้ำ ประกอบด้วย 19 ตำรับทดลอง คือ ไม่ใส่ วัสดุปรับปรุงดิน (control), ใส่ปูนขาวให้มี pH 5.5, ใส่ปูนโดโลไมต์ให้มี pH 5.5, ใส่ฟอสโฟยิปซัม ร่วมกับปูนขาวให้มีแคลเซียมเป็น 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 เท่าของแคลเซียมในปูนขาว ใส่ปูนโดโล ไมต์ให้มีแคลเซียมเป็น 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 เท่าของแคลเซียมในปูนโดโลไมต์ ใส่ปูนขาวร่วมกับคื เซอไรต์ให้มีกำมะถันในปริมาณ 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 เท่าของคำแนะนำ (40 kg S/ha) และใส่ปูน โดโลไมต์ร่วมกับคีเซอไรต์ให้มีกำมะถันในปริมาณ 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 เท่าของคำแนะนำ ปลูก ข้าวโพดหวานพันธุ์อินทรีย์ 2 เป็นพืชทดสอบในดินกรดชุดดินคอหงส์ (coarse loamy, kaolinitic, isohyperthermic, Typic Kandiudults) ซึ่งเป็นดินกรด (pH 5.07) ที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ผลการ ทดลองพบว่า การใส่วัสดุปรับปรุงดินทุกตำรับทดลองให้น้ำหนักแห้งของต้นและรากข้าวโพด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) จากการที่ไม่มีการใส่วัสดุปรับปรุงดิน และมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นตามปริมาณวัสดุปรับปรุงดินที่ใส่ โดยตำรับทดลองที่ใส่ปูนโดโลไมต์ร่วมกับคีเซอไรต์ตาม คำแนะนำ ได้น้ำหนักแห้งต้นข้าวโพดสูงสุดคือ 18.98 กรัม/กระถาง และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติกับที่ไม่ใส่วัสดุปรับปรุงดิน ใส่ปูนขาว และปูนโดโลไมต์อย่างเดียว คือ 12.64, 15.18 และ 15.67 กรัม/กระถาง ตามลำดับ การดูดใช้ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในโตรเจน แคลเซียม แมกนีเซียม และกำมะถันนั้นในตำรับที่ไม่ใส่วัสดุปรับปรุงดินข้าวโพดดูด ใช้ได้ต่ำสุด และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) เมื่อใส่วัสดุปรับปรุงดิน โดยการดูดใช้ ในโตรเจนสูงสุดในตำรับทดลองที่ใส่โดโลไมต์ร่วมกับฟอสโฟยิปซัมที่ 0.5 เท่า คือ 512.10 มิลลิกรัม/กระถาง ส่วนแคลเซียมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามฟอสโฟยิปซัมที่ใส่ และสูงสุดในตำรับ ทดลองที่ใส่ปูนโดโลไมต์ร่วมกับฟอสโฟยิปซัม 0.75 เท่า คือ 42.51 มิลลิกรัม/กระถางสำหรับ

แมกนีเซียมเพิ่มขึ้นตามปริมาณคีเซอไรต์ที่ใส่เพิ่ม ซึ่งการใส่ปูนโดโลไมต์ร่วมกับคีเซอไรต์ที่ 1 เท่า ข้าวโพดดูดใช้แมกนีเซียมได้สูงสุด คือ 54.12 มิลลิกรัม/กระถาง เช่นเดียวกับการดูดใช้กำมะถันที่ เพิ่มขึ้นตามฟอสโฟยิปซัมและคีเซอไรต์ที่ใส่เพิ่ม โดยการใส่ปูนขาวร่วมกับฟอสโฟยิปซัม 0.75 เท่า ข้าวโพดดูดใช้กำมะถันสูงสุดคือ 26.00 มิลลิกรัม/กระถาง การใส่ปูนร่วมกับฟอสโฟยิปซัมและคี เซอไรต์ทำให้อะลูมินัมในดินลดลงทุกตำรับทดลองโดยการใส่ปูนโดโลไมต์ร่วมกับฟอสโฟยิปซัมที่ 0.5 เท่าทำให้อะลูมินัมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินต่ำสุดคือ 0.27 เซนติโมล/กิโลกรัม

Thesis Title Effect of Some Soil Amendments on Soil Properties and Plant Growth

in Southern Thailand Acid Upland Soil

Author Miss Saranya Dam-ampai

Major Program Soil Resources Management

Academic Year 2005

ABSTRACT

One of the major factors limiting plant growth associated with acid soil. In general, lime is used for soil amendment in acid soil. However, there have been reports that gypsum or phosphogypsum can be used for ameliorating soil acidity. A pot experiment was conducted to study the effect of lime, phosphogypsum and kieserite on soil properties and plant growth in the Kho Hong soil series (coarse loamy, kaolinitic, isohyperthermic, Typic Kandiudults) which is considered an acid upland soil (pH 5.07). Sweet corn variety INSEE 2 was used as a test crop. The experiment was a completely randomized design with 4 replications and 19 treatments as follows: unamended, application of hydrated lime and dolomite to raise soil pH to 5.5, application of hydrated lime and dolomite combined with phosphogypsum at the rates that supply calcium content of 0.25, 0.50, 0.75 and a 1 time of both limes, application of hydrated lime and dolomite combined with kieserite at the rates of 0.25, 0.50, 0.75, and a 1 time of sulfur requirement for corn (40 kg S/ha). The results showed that shoot and root dry weights of corn were increased when lime materials, phosphogypsum and kieserite were applied and the dry matter weights increased according to the increasing of phosphogypsum and kieserite. The maximum shoot dry weight (18.98 g/pot) was obtained when kieserite at the rate of 1 time of sulfur requirement was supplied with dolomite, and significantly (P<0.01) higher than the unamended treatment, and only hydrated lime and dolomite treatments which had dry weights of 12.64, 15.18 and 15.67 g/pot respectively. Phosphorus and K uptake were not significantly different in all treatments and the lowest uptake of N, Ca, Mg and S was obtained in the unamended treatment. The maximum uptake of N (512.10 mg/pot) was found when the 0.5 time of phosphogypsum was applied together with dolomite. Calcium and Mg uptake was likely to increase according to the increasing rate of soil amendment application. The highest uptake of Ca (42.51 mg/pot) was obtained when the 0.75 time of phosphogypsum was applied together with dolomite. Maximum uptake of Mg (54.12 mg/pot) was found when application of kieserite at the rate of 1 time of sulfur requirement was supplied with dolomite. Sulfur uptake also increased with an increasing rate of phosphogypsum and kieserite application. The maximum uptake of S (26.00 mg/pot) was obtained when 0.75 time of phosphogypsum was supplied with lime. Application of lime combined with phosphogypsum and kieserite could also increase Ca, Mg and S but significantly decreased exchangeable acidity and aluminum of soils. It was found that applications of dolomite and phosphogypsum at the rate of 0.5 time of Ca content in dolomite resulted in the lowest level of exchangeable aluminum (0.27 cmol(+)/kg).